

BIULETYN PRASOWY

MINISTERSTWO ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

GABINET MINISTRA

REFERAT PRASOWY

WARSZAWA

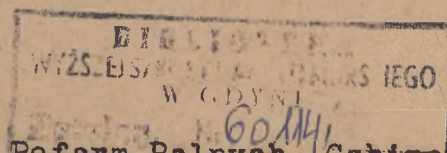
UL. NOWOGRODZKA 50

TEL. 8-87-84

Warszawa, dn. 1 czerwca 1946 r.

str. 1.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Gabinet Ministra - Referat Prasowy przystępuje do wydawania Biuletynu prasowego w miejsce wydawanego dotychczas Komunikatu prasowego. Biuletyn będzie zawierał materiały informacyjno-statystyczny dla prasy codziennej i fachowej, dla urzędów i instytucji podległych Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych oraz dla organizacji rolniczych.

Biuletyn ukazywać się będzie co tydzień.

ZASIEWY WIOSENNE NA ZIEMIACH ODZYSKANYCH.

Siew wiosenny na Ziemiach Odzyskanych według nadesłanych sprawozdań przedstawia się następująco:

Województwo	Plan obsiewu w ha	Wykonano do dnia	Wiosną obsian ha
Białostockie - 3 pow. mazurskie	20.000	30.V.46 r.	15.572
Pomorskie - 2 pow. nowe	20.000	20.V.46 r.	13.772
Gdańskie - 10 pow. nowych	150.000	20.V.46 r.	92.122
Śląsko- Dąbrowskie - 13 pow. nowych	150.000	20.V.46 r.	209.131
Mazurskie - 17 pow.	120.000	20.V.46 r.	85.594
Poznańskie /Ziemia Lubuska/ - 13 pow.	80.000	30.V.46 r.	120.000
Pomorze Zachodnie - 18 pow.	160.000	20.V.46 r.	115.815
Dolno-Śląskie - 33 pow.	300.000	20.V.46 r.	361.426
	1.000.000		1.013.032

Ustalony plan obsiewów wiosennych na terenach Śląska Opolskiego Ziemi Lubuskiej, Śląska Dolnego został już wykonany. -

REFORMA ROLNA W CYFRACH.

/Dane tymczasowe/

Stan na 1.IV.1946 r.

Ogólny obszar nieruchomości ziemskich,
podlegających dekretowi z dnia 6.IX.
1944 r. o przeprowadzeniu reformy rol-
nej /bez terenów odzyskanych/

- 2.954.269 ha

I. Lasy wyłączone na podstawie dekre-
tu z dnia 12.XII.1944 r.

- 901.647 "

II. Na cele reformy rolnej

- 2.052.622 ha - 100%

1. Wyłączono od parcelacji na pod-
stawie art.15 dekretu

- 335.891 ha 16,4%

2. Przeznaczono na cele specjalne

- 130.762 " 6,4%

3. Rozparcelowano

- 1.304.689 " 63,5%

4. Pozostało do rozparcelowania

- 281.280 " 13,7%

2.052.622 ha - 100,0%

N a d z i e l e n i z i e m i a:

	Liczba gospodarstw	Powierzchnia w ha	
1. Służba folwarczna	111.486 - 30,1%	591.001 ha	- 45,3%
2. Bezrolni	50.219 - 13,5%	164.376 "	- 12,6%
3. Karłowaci	74.718 - 20,2%	121.249 "	- 9,3%
4. Małorolni	107.631 - 29,0%	204.288 "	- 15,7%
5. Średniorolni	20.700 - 5,6%	39.526 "	- 3,0%
6. Ogrodnicy i rzemieślnicy	4.850 - 1,3%	7.115 "	- 0,5%
7. Pracownicy i robotnicy /działki budowl./	1.179 - 0,3%	307 "	-
	370.787 - 100,0%	1.127.862 ha	- 86,4%
8. Rozparcelowano, lecz nieobsadzono		176.827 "	- 13,6%
Ogółem rozparcelowano:		1.304.689 ha	- 100,0%

Przełiętna powierzchnia działek dla każdej kategorii nadzielonych:

1. Służba folwarczna	5,3 ha
2. Bezrolni	3,27 "
3. Gospodarstwa karłowate	1,62 "
4. Małorolni	1,9 "
5. Średniorolni	1,9 "
6. Ogrodnicy i rzemieślnicy	1,46 "
7. Pracownicy i robotnicy /działki budowlane/	0,26 "

PAŃSTWOWE PRZEDSIĘBIORSTWO TRAKTORÓW I MASZYN ROLNICZYCH.

Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych obejmuje swoją działalnością teren całego kraju. W chwili obecnej Przedsiębiorstwo posiada 15 Oddziałów Wojewódzkich, 264 Powiatowych Stacji Traktorów i Maszyn Rolniczych i 268 warsztatów reparacyjnych.

Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych dysponuje ogólną ilością 8.895 traktorów, w tym czynnych ok. 6.000 sztuk.

Celem zapewnienia odpowiedniej ilości kierowców traktorowych zorganizowano szereg kursów szkolenia obsługi traktorów.

Ogółem przeszkolono dotychczas 4.400 traktorzystów i 268 mechaników objazdowych. Przeprowadzono również szereg kursów dla dyrektorów Oddziałów, kierowników Stacji i księgowych. Na kursach tych przeszkolono 519 osób.

Obecnie odbywa się kurs obsługi śnopowięzadek dla 40 mechaników z całego kraju oraz projektuje się uruchomienie kursu obsługi pługów parowych i kursu obsługi traktorów gazogeneratorowych. Począwszy od 1 lipca r. b. rozpocznie się przeszkalanie mechaników objazdowych, warsztatowych i mistrzów traktorowych.

W dziedzinie urządzeń warsztatowych, mimo dużego postępu, są znaczne braki narzędzi i obrabiarek. Ponadto zachodzi konieczność przeszkalania personelu warsztatowego, co wpłynie niewątpliwie na zwiększenie wydajności pracy. Po wprowadzeniu do Przedsiębiorstwa obrabiarek i narzędzi z dostaw UNRRA oraz rozwiązaniu sprawy uposażeń nastąpi w tej dziedzinie znaczne i stosunkowo szybka poprawa. Sprawa części zamiennych do traktorów amerykańskich, po pewnym uporządkowaniu i rozsegregowaniu transportów opóźnionych, będzie uregulowana na najbliższą przyszłość. Konieczne jest zapewnienie dalszych dostaw tych części z UNRRA lub z dostaw krajowych. Do traktorów polonickich, a przede wszystkim do traktorów typu Lanz-Bullog odczuwa się bardzo łatkiwy brak części. Przedsiębiorstwo, pracując w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu, zawarło szereg umów z wytwórcami krajowymi na wyrób tych części oraz umowę z ZSRR na dostawę części do traktorów, zakupionych w Związku Radzieckim.

W okresie wiosennym jednym z najpoważniejszych zadań, jakie Przedsiębiorstwo miało do rozwiązania wobec ogólnych trudności transportowych, była sprawa zmagazynowania materiałów pędnych, potrzebnych do przeprowadzenia prac w ramach akcji siewnej.

Dostarczone produkty naftowe pochodziły z produkcji krajowej, z importu z ZSRR i innych krajów oraz z dostaw UNRRA. Powyższe materiały często nie posiadały potrzebnych własności technicznych, co powodowało liczne uszkodzenia traktorów.

W okresie od stycznia do kwietnia r. b. łącznie zużyto następujące ilości materiałów pędnych:

Olgaz	6.415 ton
Nafta	5.999 "
Benzyzna	1.094 "
olej silnikowy	721 "

Benzyzna, jaką Przedsiębiorstwo otrzymywało, była używana do uruchamiania i podgrzewania traktorów oraz dla napędu samochodów.

Ogólna ilość samochodowych transportów materiałów pędnych wyraża się w cyfrze 1.283.525 przejechanych kilometrów.

Dla odbioru transportów UNRRA uruchomiło Przedsiębiorstwo Deregaturę w Gdańsku, która zajmuje się przyjmowaniem ładunków, montażem

traktorów i maszyn rolniczych oraz wysyłaniem tychże do odpowiednich miejsc w kraju.

Uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów przyznano Przedsiębiorstwu na prowadzenie prac wiosennych kredyty w wysokości 740.000.000 zł. Kredyty powyższe, w miarę postępu prac, są uruchamiane.

Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych przeprowadza prace na warunkach kredytowych. Rolnik jest obowiązany do zawarcia ze Stacją Traktorów - umowy, na mocy której należność za wykonaną pracę wpłaci po dokonanych zbiorach.

Celem usprawnienia prac na Ziemiach Odzyskanych Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych kredytuje roboty rolne wszystkim użytkownikom na okres 9-ciu miesięcy.

W czasie wiosennej akcji siewnej r.b./do dnia 10 maja/Przedsiębiorstwo wyorało traktorami ogółem 491.307,16 ha, w tym:

na Ziemiach Odzyskanych	353.366,42 ha
W wojew. centralnych	112.546,47 "
na przyczółkach mostowych	25.394,27 "
plugami parowymi wyorano	2.524,16 "

Ogółem wyorano do dn.10.V.r.b. - 493.831,32 ha

Praca traktorów trwa nadal.

Srednia dzienna wydajność traktora w miesiącu kwietniu r.b. wyniosła 3,05 ha.

Ostatnio, stosownie do uchwały Komisji Rolnej K.R.N., została przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zwołana Komisja Rzeczników, której zadaniem jest opracowanie wniosków Przedsiębiorstwa mających na celu usprawnienie prac.

O PRACACH BIEŻĄCYCH I ZAMIERZANYCH W PAŃSEWOWYM INSTYTUCIE NAUKOWYM GOSPODARSTWA WIEJSKIEGO W PUŁAWACH.

Pokój zastał Instytut w maju 1945 r. w stanie zupełnego zniszczenia: gmachy częściowo popalone, częściowo zniszczone, pracownie naukowe częściowo wywiezione przez Niemców, w znacznej części popalone, zdemontowane i rozgrabione; ok.70 pracowników postradało życie, reszta - została rozproszona. Najbardziej ucierpiały działy, którymi siedzibą były Puławy i Warszawa, najlepiej, pod względem urządzeń, przedstawia się Bydgoszcz, jednak tam najbardziej ucierpiał personel.

Dzięki moralnemu poparciu i natychmiastowej pomocy materialnej P.K.W.N., a następnie Rządu Tymczasowego, już w sierpniu 1944 r. przystąpiono do organizacji i naprawy szkód w Puławach, a w pół roku potem - w Bydgoszczy i Warszawie. W chwili obecnej przystąpiono do organizacji Oddziałów Instytutu w Gorzowie i Czechnicy.

Obecnie Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego posiada już zorganizowane wszystkie działy, jakie istniały przed wojną oraz szereg nowych; liczba pracowników przekroczyła już liczbę przed wojenną /na skutek przyłączenia nowych placówek/.

Obecnie jeszcze najwięcej sił i środków pochłaniają sprawy organizacyjne i odbudowa, tym niemniej nie zaniedbuje się wcale sprawy

organizacji prac naukowych i fachowych. Już na kilkanaście lat przed wojną Instytut rozpoczął pracę z dziedziny organizacji drobnych gospodarstw wiejskich. Prace te były nastawione w kierunku dokładnego poznania organizacji wsi i planowania na tej podstawie nowych kierunków. Obecnie, po przeprowadzonej reformie rolnej i odzyskaniu Ziemi Zachodnich, prace w tym kierunku stały się jeszcze bardziej aktualne i pilne. To też Wydział Ekonomiki Rolnej wznowił swoje prace i rozszerzył je.

Niemniej aktualna stała się też praca Wydziału Gleboznawczego, gdyż sprawy osadnictwa na Ziemiach Odzyskanych wymagają ekspertyzy gleboznawczej, a prace Głównego Urzędu Planowania Przestrzennego muszą być oparte na mapach gleboznawczych. To też Wydział ten obecnie pracuje intensywnie nad opracowaniem szeregu map gleboznawczych, szczególnie terenów zachodnich i organizuje nowe placówki w Gorzowie i Gdańsku.

W związku z pracami gleboznawczymi stoją też prace Wydziału Żywnienia Roślin i Nawożenia, który uruchomił pracownie badania żyzności gleb w Bydgoszczy. W najbliższej przyszłości zamierza się prace seryjne dla określenia potrzeb nawozowych różnych typów gleb polskich.

Wydział Produkcji Roślinnej Instytutu posiadał już bardzo znaczny dorobek w postaci kolekcji i elit nasiennych. Wymienić tu przede wszystkim należy kolekcję wyhodowanych krajowych odmian elit traw łąkowych i pastwiskowych, bogatą kolekcję roślin lekarskich i przemysłowych i elit odmian tytoniu, zbóż, roślin strączkowych, nowowyhodowane odmiany łubinów słodkich i wiele innych. Wszystko to uległo w większej części zniszczeniu w okresie okupacji. Jednak zostały zrobione małe próbki, które przechowane w ukryciu i obecnie z nich rozmnaża się na nowo wszystkie kolekcje nasienne i elity. Praca ta potrwa kilka lat. Wydział Produkcji Roślinnej rozpoczął już prace w zakresie genetyki i hodowli roślin, w szczególności ziemniaków, buraków, zbóż i motylkowych, winorośli i drzew owocowych. W roku bieżącym rozpoczęto nowe doświadczenia z uprawą i nawożeniem drzew owocowych na przestrzeni 40 ha, założono nowe sady z kolekcjami drzew i krzewów. W najbliższym czasie zostanie uruchomiony Zakład Hodowli Wikliny, który uległ całkowitemu zniszczeniu. Celem jego będzie dostarczanie zainteresowanym organizacjom sadzonek odmian wysokowartościowej wikliny i badanie w zakresie wikliniarstwa. Dział Roślin Przemysłowych już w roku bieżącym dostarczył zainteresowanym pewne ilości nasion ziół lekarskich i w przyszłości rozszerzy tę akcję. Dział Chemii Roślinnej przystąpił do dalszej pracy nad składem chemicznym roślin przemysłowych i przydatności ich do przerobu. Na warsztacie jest nadzwyczaj ważne zagadnienie rejonizacji roślin uprawnych w Polsce oraz współpraca z Zakładami Doświadczalnymi.

W Bydgoszczy powstał Instytut Technologii Rolnej i Żywnościowej, którego zadaniem jest współpraca z przemysłem przetwórczym, zwierzęcym i roślinnym i badania samodzielne w tej dziedzinie. W najbliższym czasie wznowi swoją działalność Instytut Lniarski i Konopny /dawniej Centralna Stacja Lniarska w Wilnie/, którego zadaniem są prace w dziedzinie uprawy, nawożenia, hodowli i przeróbki roślin włókienniczych.

Ważną i podczas wojny zaniedbaną dziedziną jest walka ze szkodnikami i chorobami roślin rolniczych. W tym celu zorganizowany Wydział Ochrony Roślin współpracuje z Inspektoratem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz z rejonowymi stacjami ochrony roślin, które istnieją w każdym województwie.

Oprócz praktycznej akcji Wydział przeprowadza badania nad szkodnikami i chorobami roślin, w szczególności sadów. W najbliższym cza-

sie zostanie wydany podręcznik ochrony roślin dla użytku personelu instruktorskiego i rozwinięte prace nad kwarantanną płodów rolnych, przywożonych z zagranicy. Organizuje się też prace nad niedopuszczeniem rozpowszechnienia się groźnego szkodnika ziemiaków - stonki ziemniaczanej i w dalszym ciągu są prowadzone badania nad rakoodpornością odmian ziemniaka.

Najtrudniejszym i wymagającym wiele czasu problemem w naszym kraju jest rekonstrukcja pogłowia zwierząt domowych. Jednocześnie z pomnożeniem ich liczby należy dążyć do podniesienia jakości. Można to osiągnąć, ulepszając rasy zwierząt i przez wprowadzenie ulepszonych metod wychowu i żywienia. Nie można tego osiągnąć bez należytych, prowadzonych badań i doświadczeń. Wydział Produkcji Zwierzęcej Instytutu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych i Towarzystwem Zootechnicznym, opracował szczegółowy plan rozbudowy doświadczalnictwa zootechnicznego, który już zaczyna wprowadzać w życie. Zaprojektowano urządzenie w różnych rejonach kraju kilku większych ośrodków doświadczalnych zootechnicznych, przede wszystkim w Puławach, Bydgoszczy i Czechnicy. Prace organizacyjne w tych punktach są już rozpoczęte, a w najbliższym czasie będzie można również przystąpić do doświadczeń. Poza tym przygotowuje się obecnie także nowe ośrodki w Grzędzu na Śląsku i w Meknie na Pomorzu. Ponieważ inwentarz żywy został w większości wywieszony przez okupantów, a częściowo zniszczony prace hodowlane są prowadzone narazie nad swinia puławską, gąbską i rasami kur. Stopniowo rozpocznie się prace nad rasami krów, owiec i koni.

Instytut robi też starania, aby znalezione w strefie okupacji amerykańskiej stado koników biłgorajskich powróciło pod jego opiekę. Został też powołany nowy dział sztucznego zapładniania /inseminacji zwierząt domowych, który niebawem odegra dużą rolę przy rozpowszechnianiu ulepszonych ras.

Dla osiągnięcia pozytywnych wyników w przystosowywaniu zdobytych wiedzy do potrzeb naszego rolnictwa, potrzebny jest ogromny wysiłek wszystkich czynników, przede wszystkim w szkoleniu młodych sił fachowych. W tym celu nawiązał Instytut stałą współpracę z uczelniami akademickimi w kraju. Szereg prac prowadzonych jest wspólnie z wydziałami rolnymi Uniwersytetu Lubelskiego, Poznańskiego, Wrocławskiego i niektórymi katedrami Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Już w roku ubiegłym, pomimo ciężkich warunków powojennych, szereg młodych rolników uzyskało stopnie doktorskie i inżynierskie, korzystając z możliwości pracy w Instytucie. Instytut udostępnił swe pracownie młodzieży akademickiej, równocześnie szereg pracowników naukowych Instytutu prowadzi wykłady i ćwiczenia w szkołach akademickich.

POTRZEBY MELIOPACYJNA POLSKI.

Polska należy do jednego z najbardziej zacofanych pod względem melioracyjnym krajów.

Wykonaliśmy dotychczas zaledwie 22% potrzeb w melioracjach szczegółowych i podstawowych oraz 57% w obwałowaniach zabezpieczających przed powodzią. Do wykonania pozostało 17.000 km regulacji rzek i kanałów, 1.700 km budowy wałów, 3.800.000 ha do drenowania i 1.500.000 ha łąk do zmeliorowania. Ogólny koszt robót wyniósłby przy obecnych cenach około 175 miliardów złotych, z czego na Skarb Państwa wypadłoby 30% dotacji t.j. 52 miliardy złotych, co przy rozłożeniu wykonania melioracji na 50 lat dałoby konieczną, roczną dotację inwestycyjną

w wysokości około 1 miliarda złotych oraz konieczność uruchomienia długoterminowych pożyczek również w wysokości 1 miliarda złotych.

Po wykonaniu melioracji i spłacie zaciągniętych pożyczek, roczny dochód społeczny zwiększy się o 800 milionów złotych w walucie przedwojennej, co stanowi około 10% dochodu społecznego z rolnictwa. W przeliczeniu na obecne warunki i ceny produktów rolniczych stanowiłoby to 160 miliardów złotych zwiększenia rocznego dochodu społecznego.

Inwestycje melioracyjne należą do szybko rentujących się, bo np. amortyzacja przy odwodnieniu i nawodnieniu łąk następuje w ciągu 3 lat. Obecny budżet inwestycyjny przewiduje 400 milionów złotych na melioracje.

Biorąc pod uwagę, że w pierwszym roku Skarb Państwa winien partycypować w wydatkach przynajmniej w 75% ze względu na naprawę zniszczeń wojennych w publicznych melioracjach - suma 400 milionów złotych stanowi zaledwie 15% potrzeb w skali rocznej.

Mimo jednak tak stosunkowo szczupłego wkładu pożyczka inwestycyjna pozwoli na wykończenie napraw wałów przeciwpowodziowych na długości ok. 1.500 km i zapobiegnięcie klęsce powodzi, odwodnienie i uruchomienie zalanych przez Niemców i unieruchomionych Żużaw Gdańskich na powierzchni 70.000 ha i terenów nadodrzańskich na powierzchni 30.000 ha, umożliwiająca osadnictwo, oraz zapewnienie konserwacji istniejących urządzeń na terenach przyłączonych.

PANSTWOWE ZAKŁADY HODOWLI KONI

Gdy w sierpniu 1944 r. Resort Rolnictwa i Reform Rolnych przy P.K.W.N. podjął trud odbudowy wszystkich działów rolnictwa - stanął to do pracy Inspektorat Hodowli Koni. Wysiłki Lubelskiego Związku Hodowców oraz kierowników Państwowych Stad Ogierów w Białce, Janowie oraz Albigowej - jedynych jakie wówczas były oswobodzone - doprowadziły do tego że na sezon rozplodowy 1945 woj. lubelskie i część woj. rzeszowskiego zostały obsadzone ogierami państwowymi oraz licencjonowanymi. Była to praca prowadzona w trudnych warunkach wojennych, lecz pierwszy sezon hodowlany w wolnej Polsce przeszedł już pod znakiem zorganizowanej pracy.

W tym pierwszym sezonie Państwowe Zakłady Hodowli Koni zebrały razem ok. 70 ogierów, porzuconych przez Niemców, którzy skrupulatnie ogłokocili Państwowe Stada Ogierów, uprowadzając je na zachód. W dalszym ciągu uzupełniono Stada przez włączanie koni hodowlanych z majątków rozparcelowanych; pozatym włączono do hodowli szereg ogierów polnej krwi, które ocalały na torze wyścigowym w Lublinie, a Stadniny Państwowe dochowały ok. 30 ogierów; wreszcie zakupiono pojedynczo wartościowe sztuki od hodowców - chłopów.

Wyteżona praca na tym odcinku w ciągu całego roku 1945 i początku 1946 - doprowadziła do tego, że na sezon rozplodowy 1946 Państwowe Zakłady Hodowli Koni rozstawiły na terenie kraju 450 ogierów na stajkach gminnych oraz w różnych ośrodkach rolnych.

Ok. 600 ogierów państwowych, uprowadzonych przez Niemców, znajduje się na terytorium Niemiec. Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zidentyfikowało ogiery znajdujące się w strefie brytyjskiej i poczyniło starania celem odzyskania tych cennych koni zarodowych.

Stada Ogierów, które dysponują tymi 450 ogierami - różnych ras i typów, zaczynając na górskim hucule, a kończąc na ciężko-pociągowym ardenie - rozmieszczone są w różnych rejonach kraju: 2 - w woj. lubelskim, 1 - w woj. warszawskim, 1 - w łódzkim, 2 - w woj. poznańskim, gdzie hodowla koni odbudowuje się szczególnie intensywnie, 1 - w woj. krakowskim

skin, 2 - w woj. gdańskim i 1 - w woj. śląsko-dąbrowskim.

W niedługim czasie zostaną uruchomione w Polsce Państwowe Stada Ogierów na woj. mazurskie i rzeszowskie, oraz dolno-śląskie.

Równoległe z akcją mającą na celu gromadzenie reproduktorów i rostawianie ich na stacjach do użytku rolników - Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych prowadziło akcję zagospodarowania ośrodków, przeznaczonych na zarodową hodowlę koni. Do chwili bieżącej zabezpieczono i zgromadzono w tych ośrodkach 770 klaczy, które są w r.b. odchowane war tościowymi reproduktorami. Są to klacze stanowiące resztki ze Stadnin Państwowych przedwojennych, dalej klacze z b. dużych stadnin prywatnych oraz klacze importowane. Oprócz klaczy - matek znajduje się w Państwowych Ośrodkach Hodowli Koni 720 sztuk młodzieży. W grupie tej co roku dorastać będą coraz liczniejsze stawki ogierów, które zasilać będą hodowlę krajową.

NA ZIEMIACH ODZYSKANYCH POWSTAJĄ NOWE PLACÓWKI HODOWLI KONI.

Na Ziemiach Odzyskanych kieruje Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych 75% koni, przybywających w ramach dostaw UNRRA ze Stanów Zjednoczonych, z Danii, Irlandii, a także ze Szwecji w ramach handlowych umów kompensacyjnych.

Poważną większość tych koni - to klacze, z których część przędła wia znaczną wartość hodowlaną. W dążeniu do dostarczenia rolnikom na Ziemiach Odzyskanych reproduktorów - Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych przystąpiło do uruchomienia ponienieckich Państwowych Stad Ogierów.

A więc uruchomiono Państwowe Stado Ogierów w Koźlu na Śląsku. Ucierpiało ono poważnie na skutek przemarzu i stacjonowania oddziałów wojskowych i wyraża dużych inwestycji, tym niemniej zgromadzono już tu ok. 50 ogierów, które rozstawione są w terenie po stacjach rozplodowych. Ostatnio przybyły do Koźla doskonałe, szczególnie dla okręgów o ziemiach cięższych, ogiery jutlandzkie /duńskie/, kościste, krótkonożne, niezbyt ciężkie, które po zaaklimatyzowaniu dadzą silnego konia dla cięższych robót rolnych oraz przetrysku.

Z początkiem maja r.b. uruchomiono Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych - Państwowe Stado Ogierów w Kwidzynie i tam już skierowano ok. 15 ogierów o typie grubego konia półkrwi, jaki w tej okolicy dawniej był hodowany. Stado w Kwidzynie, prócz części woj. gdańskiego, obskładać będzie zachodnią część okręgu mazurskiego. Na woj. mazurskie Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zwraca szczególną uwagę, gdyż hodowla koni, która w tym okręgu była postawiona bardzo wysoko, stanowi poważną pozycję w wywozie i zaopatrywała szeroki krajów europejskich w praktycznego, ruchliwego konia.

Woj. mazurskie powinno w r.b. uzyskać co najmniej 15.000 klaczy z dostaw UNRRA, to też jednym z najbliższych zadań będzie utworzenie Państwowego Stada w Rastemborku.

SZTUCZNE ZAPŁADNIANIE BYDŁA.

W połowie maja r.b. przybył z Kopenhagi do Warszawy uczony duński, prof. Edward Sørensen, który z ramienia UNRRA'y przeprowadza w Polsce organizację sztucznego zapładniania bydła.

Uczony nawiązał kontakty z Państwowym Instytutem Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, Polskim Towarzystwem Zootechnicznym oraz z Wydziałem

rami Rolniczymi wyższych uczelni.

W dniu 17 maja r.b. prof. Sørensen, w wykładzie przeprowadzonym w S.G.G.W. w Warszawie, ilustrowanym przeźroczeniami, przedstawił metody oraz stan rozwoju sztucznego zapładniania w Danii.

W dniu 17 czerwca r.b., pod kierunkiem prof. Sørensen, odbędzie się w Zakładzie Szkolenia Fachowego Polskiego Tow. Zootechnicznego w Pawłowicach /woj. poznańskie/ kurs, na którym przeszkoleni zostaną kierownicy projektowanych stacji sztucznego zapładniania.

KOMISARZE DO SPRAW WYŚCIGÓW KONNYCH.

Zarządzeniem z dnia 15 maja r.b. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przekazuje administrację majątków towarzystw wyścigowych 6-ciu komisarzom do spraw wyścigów konnych:

1. Komisarzowi do Spraw Wyścigów Konnych w Warszawie - majątek Towarzystwa Zachęty do Hodowli Koni w Polsce.
2. Komisarzowi do Spraw Wyścigów Konnych w Łodzi - majątek Łódzkiego Towarzystwa Zachęty do Wyścigów Konnych.
3. Komisarzowi do Spraw Wyścigów Konnych w Lublinie - majątek Lubelskiego Towarzystwa Zachęty do Hodowli Koni.
4. Komisarzowi do Spraw Wyścigów Konnych w Poznaniu i Katowicach - majątek Towarzystwa Wyścigów Konnych Ziemi Zachodnich.
5. Komisarzowi do Spraw Wyścigów Konnych w Sopocie - Danziger Rennverein.
6. Komisarzowi do Spraw Wyścigów Konnych we Wrocławiu - Breslauer Rennverein.

Zarządzenie ustala pozatym tryb postępowania w sprawach, które dawniej załatwiała zarządy Towarzystw, a które przewidziane są przez obowiązujące Prawidła Wyścigowe, ustala Tymczasowy Sąd wyścigowy /odwoławczy/ i reguluje inne sprawy, zapewniające ciągłość w prowadzeniu prób dzielności koni - do czasu zasadniczego załatwienia tego problemu w zmienionych warunkach.

KWALIFIKACJA ZIEMIOPŁODÓW.

myśl okólnika Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 maja r.b. kwalifikacja polowa ziemiopłodów zostanie przeprowadzona w roku bieżącym na zasadzie "Przepisów i Regulaminu Kwalifikowania Materiału Siewnego" z 1938 r.

Kwalifikowanie ziemiopłodów przeprowadzają Izby Rolnicze.

Zgłoszenia ziemiopłodów do zakwalifikowania dokonają Państwowe Zakłady Hodowli Roślin, prywatne firmy hodowlano-nasienne, Związek Gospodarczy Spółdzielni "Społem" i jego oddziały oraz handlowe firmy rozprowadzające, o ile posiadają umowy plantacyjne, zatwierdzone przez właściwe Izby Rolnicze, lub plantatorzy wprost do Izby Rolniczej albo ze pośrednictwem Powiatowego Biura Rolnego.

Jeśli plantator, zgłaszający swą plantację do zakwalifikowania, nie posiada umowy plantacyjnej, winien przy pierwszej inspekcji udowodnić rachunkiem, listem przewozowym, zaświadczeniem kwalifikacji zeszłorocznej względnie zaświadczeniem hodowcy właściwość odmianową i stopień odsiewu swej plantacji.

Termin zgłoszeń wszystkich ziemiopłodów do zakwalifikowania upływa z dniem 1 czerwca r.b., w pewnych jednak wypadkach Izby Rolnicze mogą przyjmować zgłoszenia późniejsze.

20 TYS.TON SADZENIAKÓW Z ZASOBÓW ZSRR.

Akcja Siewna otrzymała przydział 20 tys.ton sadzeniaków z ZSRR. Z powyższej liczby - 10 tys.ton ze strefy okupacyjnej niemieckiej i 10 tys.ton z zapasów wojskowej intendencji radzieckiej.

BYDŁO Z DOSTAW UNRRA.

W okresie od 24 kwietnia do 10 maja r.b. Polska otrzymała, w ramach dostaw UNRRA, bydło w następujących ilościach:

krów	-	3.151 sztuk
buhaj	-	61 "
cieląt	-	50 "

Powyższy transport przekazano w 80% Ziemiom Odzyskanym.

IMPORT SADZONEK DRZEW OWOCOWYCH.

W ramach umowy handlowej z ZSRR otrzymało Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych w m-cu maju r.b. 5.000 szt. sadzonek mrozodpornych drzew owocowych, które w całości przeznaczone dla Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.

NASIONA WARZYW Z DOSTAW UNRRA.

W dniu 15 maja r.b. Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych przejęło z dostaw UNRRA następujące ilości nasion warzyw:

kapusta	-	17.200 kg
kalafiory	-	1.450 "
marchew	-	9.000 "
cebula	-	5.400 "
brukiew jad.	-	13.650 "
fasola ogr.	-	3.720 "
kukurydza	-	5.610 "

Sprzedaż wyżej wymienionych nasion przeprowadza "Społem".

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych ustaliło następujące ceny za dostarczone nasiona warzyw:

Nazwa gatunku	Cena za 1 kg dla Polskiej centralnej zł.	Cena za 1 kg dla Ziemi Odzyskanych zł.
kapusta	210.-	105.-
Kalafiory	1.500.-	750.-
marchew	120.-	60.-
cebula	240.-	120.-
brukiew jad.	30.-	15.-
fasola ogrodowa	18.-	9.-
kukurydza	10.-	5.-

Za rozprowadzenie nasion "Społem" pobierze 10% marży zarobkowej przy sprzedaży większych partii hurtowych, przy sprzedaży detalicznej dodatkowo 15%. Koszty transportu /konwojowania/ doliczane będą łącznie do ceny sprzedażnej.

Nasionami w/w dysponują Izby Rolnicze w porozumieniu z Wojewodami i Polnomocnikami Akcji Siewnej, uwzględniając zapotrzebowanie gospodarstw ogrodniczych, ogródków działkowych, osadnictwa, gospodarstw terenach przyczółkowych, gospodarstw pomocniczych przyfabrycznych i przystankowych, ogrodów szkolnych, ogrodów na resztkach administrowanych przez Związek Samopomocy Chłopskiej oraz majątków państwowych.

KONFERENCJA W SPRAWACH KWARANTANNY ROŚLIN.

W dniu 23 maja r.b. odbyła się w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych konferencja w sprawach kwarantanny roślin.

W konferencji wzięli udział przedstawiciele Ministerstw: Skarbu, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Komunikacji, Aproprowizacji i Handlu, Ziemi Odzyskanych oraz przedstawiciele Spółdzielni R.P. "Społem" i Wydziału Ochrony Roślin Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.

Na konferencji ustalono zasady ścisłej współpracy Departamentu Cel Ministerstwa Skarbu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych w zakresie kwarantanny roślin, następnie uchwalono zwrócić się do Ministerstwa Ziemi Odzyskanych w sprawie dostarczenia baraków penitencjarskich do budowy komór dezynfekcyjnych.

Sprawę ostatecznego wypracowania zmian przepisów wykonawczych do prawa celnego w zakresie ochrony roślin poruczone Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych.

WYDAWNICTWA MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH.

A. Wydawnictwa periodyczne.

1. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.
Ukazało się 5 numerów.
Redakcja i Administracja: Referat Prasowy Ministerstwa, pokój 10
tel. 8-87-84.
2. Oświata Rolnicza.
Ukazało się 5 numerów. Miesięcznik poświęcony zagadnieniom szkolnictwa rolniczego i agronomii społecznej.
Wydaje Departament Oświaty Rolniczej,
Redakcja i Administracja: Łódź, Traugutta 14. P.K.O. - 801.
3. Przysposobienie Rolnicze.
Ukazało się 8 numerów.
Wydaje Departament Oświaty Rolniczej.
Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Reja 9.
Dwutygodnik dla młodzieży wiejskiej, uczestniczącej w akcji przysposobienia rolniczego i uczniów niższych szkół rolniczych.

B. Broszury i książki.

Wobec powszechnego braku książki rolniczej Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych opracowało plan wydawnictw, obejmujący przede wszystkim podręczniki dla uczniów szkół rolniczych oraz wydawnictwa tematowe i ogólnoroślinne dla uczestników akcji przysposobienia rolniczego młodzieży wiejskiej. W planie tym uwzględniono również broszury popularne oraz książki pomocnicze dla instruktorów i nauczycieli.

szkół rolniczych, nie pomijając też specjalnych potrzeb rolników na Ziemiach Odzyskanych.

W bieżącym roku nakładem Ministerstwa wyszły z druku następujące wydawnictwa:

Cykl "Biblioteczka Przystosowania Rolniczego".

1. Marian Czech - Jak roślina gospodaruje w glebie.
Wyd. 4-c, str. 96, rycin 51. Cena zł. 25.-

Autor, dziś już nieżyjący, znany popularyzator zagadnień z zakresu nauk przyrodniczych i rolniczych, przedstawi całokształt życia rośliny we wszelkich jej fazach i warunkach rozwoju.

2. Zygmunt Buczyński - Uprawa marchwi pastewnej.
Wyd. 4-c, poprawione i uzupełnione, str. 39,
rycin 10, Cena zł. 15.-

Jest to broszura tematowa dla uczniów Przystosowania Rolniczego w konkursie uprawy marchwi pastewnej. Autor, dobry znawca przedmiotu, językiem zwięzłym i prostym objął całokształt zagadnienia uprawy marchwi.

3. Kazimierz Turkowski - Uprawa buraka pastewnego.
Wyd. 11-c, uzupełnione i poprawione, str. 47,
rycin 20. Cena zł. 15.-

Jak poprzednie broszura dla uczniów Przystosowania Rolniczego w konkursie uprawy buraka pastewnego. Praca napisana fachowo i przystępnie, zawiera wszystko, co w tym przedmiocie wiedzieć i umieć należy. O jej wartości świadczy ukazujące się obecnie 11-e wydanie.

4. Józef Mikułowski-Pomorski - Uprawa ziemniaków.
Wyd. 3-c, str. 32, rycin 8. Cena zł. 15.-

Broszura zawiera uwagi i wskazówki dla uczniów Przystosowania Rolniczego w konkursie uprawy ziemniaków.

Autor, wybitny uczyony rolnik i profesor - rozwinął temat w sposób prosty i treściwy. Jest on twórcą akcji przystosowania rolniczego w Polsce i w pracy tej dał wzorzec ujmowania zagadnień fachowych dla młodzieży rolniczej.

5. Stanisław Żebrowski - Uprawa warzyw w gospodarstwie wiejskim
/ukáže się w najbliższych dniach/.

Cykl wydawnictw popularnych.

1. Roman Dmochowski - Uprawa odłogów.
Wskazówki dla osadników. Str. 11. Cena zł. 4.-

Zawiera praktyczne wskazówki, w jaki sposób najlepiej i najprędzej zagospodarować odłogi.

Przeznaczone przede wszystkim dla rolników, obejmujących gospodarstwa na Ziemiach Odzyskanych.

2. Roman Dmochowski - Uprawa odłogów.
Wskazówki dla instruktorów. Str. 22. Cena zł. 8.-

Celem tej pracy jest udzielenie instruktorom rolnym wskazówek co do fachowego i praktycznego rozwiązania zagadnienia uprawy odłogów.

3. Maria Karczowska - Gęsi. /ukáže się w najbliższych dniach/.

Powyższe wydawnictwa są do nabycia w składzie głównym Oddziału Księgarskiego "Spółem" - Łódź, ul. Piotrkowska Nr. 5, oraz we wszystkich księgarniach w kraju.

CZASOPISMA ROLNICZE W POLSCE.

W chwili obecnej ukazuje się w Polsce 31 czasopism, poświęconych zagadnieniom rolnictwa, przemysłu rolnego i dziedzin pokrewnych. Podajemy zestawienie tych czasopism:

Czasopisma rolnicze ogólne:

1. Chłopi - tygodnik - Związek Samopomocy Chłopskiej,
Warszawa, Marszałkowska 3/9.
2. Chłopska Gospodarka - miesięcznik - Związek Samopomocy Chłopskiej.
Warszawa, Wiejska 14.
3. Chłopskie Życie Gospodarcze - tygodnik - Prasa Chłopska,
Łódź, Kościuszki 45.
4. Kłosa - dwutygodnik - Pomorska Izba Rolnicza, Toruń, Klonowicza 18.
5. Orka - tygodnik - Woj. Zw. Samopomocy Chłopskiej,
Kraków, Pl. Szczepański 8.
6. Rolnik Dolnośląski - miesięcznik - Wojewódzki Urząd Ziemski,
Cieplice, Mireckiego 69.
7. Wieś Wielkopolska - dwutygodnik - Wojewódzka Izba Rolnicza,
Wojewódzki Urząd Ziemski
i Wojewódzki Zw. Samopomocy Chłopskiej, Poznań, Grottgera 4.
8. Zagon Ojczysty - miesięcznik - Lubelska Izba Rolnicza,
Lublin, 3 Maja 20.
9. Zagroda Chłopska - dwutygodnik - Zw. Samopomocy Chłopskiej,
Katowice, Mariacka 17.

Czasopisma rolnicze specjalne:

10. Oświata Rolnicza - miesięcznik - Departament Oświaty Rolniczej
Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych,
Łódź, Traugutta 14.
11. Przysposobienie Rolnicze - dwutygodnik - Departament Oświaty Rolniczej
Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych,
Warszawa, M. Reja 9.
12. Medycyna Weterynaryjna - miesięcznik - Departament Weterynarii
Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych i inni
Lublin, 3 Maja 16.
13. Przegląd Hodowlany - miesięcznik - Polskie Tow. Zootechniczne,
Kraków, Karmelioka 57.
14. Hodowla Roślin i Nasiennictwo - miesięcznik - Państwowe Zakłady
Hodowli Roślin, Warszawa, Poznańska 3.
15. Przegląd Ogrodniczy - miesięcznik - Polski Zw. Ogrodniczy,
Kraków, Sienna 14 m. 10.
16. Hasło Ogrodniczo-Rolnicze - miesięcznik - wyd. Antoni Gładysz,
Tarnów, ul. Matejki
17. Działkowiec Polski - miesięcznik - Okręgowy Zw. Tow. Ogrodów i
Osiedli Działkowych, Katowice, Warszawska 20.
18. Przegląd Zielarski - miesięcznik - Polski Zw. Zielarski,
Kraków, Pl. Szczepański 8.
19. Pszczelarz Polski - miesięcznik - Zw. Pszczelarzy,
Kraków, Pl. Szczepański 2.
20. Pasieka - miesięcznik - Centralny Zw. Pszczelarzy,
Warszawa, Pogonowskiego 11/13.

21. Pasiaka Pomorska - miesięcznik - Pomorski Zw. Pszczelarski,
Toruń, Klonowicza 19.
22. Łowiec Polski - dwumiesięcznik - Polski Zw. Łowiecki,
Warszawa, Miedziana 4.
23. Przegląd Rybacki - miesięcznik - Zw. Organizacji Rybackich,
Warszawa, Rakowiecka 8.
24. Przegląd Geodezyjny - miesięcznik - Zw. Mierniczych R.P.,
Warszawa, Mickiewicza 18 m.13
25. Gazeta Cukrownicza - miesięcznik - Centr. Zarz. Przemysłu Cukrown
Warszawa, Lwowska 17.
26. Przegląd Gorzelniczy - miesięcznik - Zw. Zawodowy Pracowników
Przemysłu Gorzelniczego w Polsce,
Śrem.
27. Wiadomości Tytoniowe - miesięcznik - Dyrekcja Polskiego Monopol
Tytoniowego, Łódź, Kopernika 62.

Biuletyny:

28. Wiadomości Korespondenta Rolnego - miesięcznik - Główny Urząd
Statystyczny, Warszawa, Narbutta 33.
29. Chłopska Agencja Prasowa - niereg. - Zw. Samopomocy Chłopskiej,
Warszawa, Al. Przyjaciół 5.
30. Biuletyn Zarządu Państwowych Nieruchomości Ziemskich - dwutygod
nik - Centralny Zarząd Państwowych Nieru
chomości Ziemskich, Poznań.
31. Biuletyn Kieleckiej Izby Rolniczej - niereg. - Kielecka Izba
Rolnicza, Kielce.